

Verhuisd voor de liefde

Alles wat je vertrouwd is opgeven voor de liefde? Deze Pluslezers deden het. Ze verhuisden voor de man of vrouw van hun dromen om samen een nieuw leven op te bouwen. Tekst Lydia van der Weide en Angelique Juarez | Foto's Jiri Büller

Ioannis Chorafios (52, kok) emigreerde tweeënhalf jaar geleden voor Miriam (50) vanuit Griekenland naar Nederland.

Ioannis: "Ik ontmoette Miriam op Samos, waar ik een restaurant runde en zij op vakantie was. In het begin was zij afhoudend, zag mij als een *womanizer*. Ooit was ik dat ook, maar die tijd ligt achter mij. Ik ben 52 en ik weet wat ik wil, en dat is Miriam. Nadat zij mij nog twee keer op Samos had bezocht, boekte ik een enkele reis naar Nederland. Ik bleef meteen zes maanden. De volgende zomer brachten we in Griekenland door, maar sinds de herfst van 2016 wonen we in Nederland. Ik voel me

heel gelukkig hier. Via Miriam heb ik veel Nederlanders leren kennen. Ik vind ze hartelijk, eerlijk en *straight*. Al vind ik het wel raar dat afspraken zo volgens de agenda gaan. In Griekenland stap je gewoon in je auto en belt: 'Ik kom eraan.' Ik mis weinig; alleen mijn kinderen. Maar zij zijn al volwassen dus die had ik voorheen ook niet altijd om mij heen. Gelukkig komen ze wel op vakantie naar mij toe. En het eten mis ik ook, maar dat los ik op door zelf te koken. Want sorry, het Nederlandse ongekruidete eten vind ik, als kok, echt niet lekker!"

Miriam: "De toekomst ligt open, maar één ding is zeker: wij willen verder met elkaar!" ▶

‘Samen met Helen zijn, meer heb ik niet nodig’

John Webster (59) verliet de stad waar hij opgroeide voor zijn grote liefde **Helen (53)**.

John: “Na een huwelijk van negentien jaar genoot ik van het alleen zijn. Maar toen werd ik verliefd op Helen. Tot over mijn oren. Toch hield ik ons contact een aantal jaar vriendschappelijk. Zij woonde immers met haar tienerzoon in Nieuw-Vennep. Omdat ik al mijn hele leven in Haarlem woonde, voelde ik me daar fijn en vertrouwd. Mijn ouders en broers woonden om de hoek en ik fietste in vijf minuten naar mijn werk. Op straat kwam ik vaak bekenden tegen, onder andere van de voetbalclub waar ik al sinds mijn 11de jaar lid was. ‘Nooit ga ik hier weg’, zei ik altijd stellig.

Maar toen we na een vakantie op Terschelling afscheid hadden genomen, overviel me een intens verdrietig gevoel. Ik wilde bij haar blijven. Toen ik dat eenmaal had uitgesproken, ging het snel. Ik zocht een andere baan en accepteerde dat ik mijn familie minder zou zien... alsof het niets was. En door de crisis moest ik mijn woning verkopen voor dertigduizend euro onder de vraagprijs. Maar het maakte me allemaal niets uit. Want met Helen samen zijn, betekent alles voor mij. Meer heb ik niet nodig.”

Helen: “Ik wilde een liefdesrelatie, maar John bleef dat afhouden. Gelukkig realiseerde hij zich net op tijd dat hij evenveel van mij houdt als ik van hem.”

Diny Kiers (61, beeldend kunstenaar) verhuisde voor haar grote liefde Hendrik (62, gitaar- en vioolbouwer) van een klein boerendorp naar de stad.

Diny: “Ik ben een boerendochter en stapelgek op de natuur. Toch ben ik van mijn geboortegrond, Erm in Drenthe, naar de stad verhuisd: Meppel. Aan een drukke verkeersweg nota bene. Voor de liefde! Dat ging niet zonder slag of stoot. Hendrik is ook verhuisd, vanuit Midden-Nederland. In het begin kenden we niemand en een nieuwe vriendenkring opbouwen bleek best lastig. Vroeger maakte ik contacten via mijn kinderen, maar die bron was er nu niet. Al mijn vriendinnen van vroeger vinden het

toch wel ver om ‘even’ langs te komen. Pas sinds ik workshops geef en mindfulness-trainingen maak ik veel nieuwe kennissen. Ik werk nu voor mijzelf, net als Hendrik. Onze ateliers bevinden zich onder ons huis. Het meest mis ik de natuur; hier is alleen een stadspark. En we hebben niet eens een tuin, alleen een dakterras! Maar we gaan er met ons campertje geregeld op uit. En ik kom graag bij mijn broer, die woont nog altijd in mijn geboortedorp. Dan kan ik weer even natuur opsnuiven.”

Hendrik: “Het is heel fijn om samen te kunnen werken. Dat zorgt ervoor dat we ons thuis voelen, ook al is deze stad nieuw voor ons.” www.zien-kunst.nl ■

‘Het meest mis ik de natuur’

Ver weg de liefde ontmoeten?
[www.plusonline.nl/
special-artikelen/
vakantieliefdes-die-bleven](http://www.plusonline.nl/special-artikelen/vakantieliefdes-die-bleven)